

Van de vice-voorzitter

Op het moment dat ik dit schrijf heb ik net bericht binnen dat het Warnshuus vanaf donderdag weer open is. Dat is een goed bericht, want dat betekent dat de decemberbijeenkomst dus gewoon door kan gaan.

In welke vorm dat gaat gebeuren weet ik nog niet, want er moet nog een bestuursvergadering komen; de vorige is gecancelled vanwege de strengere maatregelen. Die vergadering is aanstaande dinsdag en afhankelijk van diverse dingen moeten we bepalen of het een gewone avond wordt of dat we toch de al lang uitgestelde clubveiling houden. Die heeft natuurlijk alleen zin als er voldoende belangstelling is. Iedere inzender wil toch zoveel mogelijk kans hebben om zijn kavel aan de man te brengen.

Het motto is dus: laat zo snel mogelijk weten of u op de avond komt en vergeet niet om u aan te melden zoals altijd. En niet bij Jaap Mieras, maar bij mij.

Dan is er ook nog een zeer positief bericht. Onze voorzitter heeft het Lochemse verruild voor het rustieke Warnsveld en is neergestreken op het Menkveld 31. Mijns inziens een prima beslissing want dat scheelt een hoop rijden en hij zit ook nog eens lekker dicht bij onze basis. Jan, welkom in Warnsveld.

Ik wil het nu hierbij laten en van de beslissingen op de vergadering krijgt u zo snel mogelijk bericht. Blijf vooral gezond en tot ziens.

Wim Willemsen

Verenigingsnieuws en bestuursmededelingen

FILATELISTENVERENIGING ZUTPHEN E.O. AKTIVITEITENKALENDER Seizoen 2020/2021			
DATUM	Tijden	PLAATS	OMSCHRIJVING
Zoals U ongetwijfeld zult begrijpen is het i.v.m. de coronacrisis en de daarbij behorende beperkingen op dit moment onmogelijk verdere activiteiten in te plannen. Vandaar deze grotendeels lege activiteitenkalender. Zodra, in elk geval na de bestuursvergadering van 24 november, meer bekend is ontvangt U daarover bericht. Voor informatie over eventuele bijeenkomsten in de Hanzehal dient U contact op te nemen met Kees Samuels, tel.: 06-52184597; e-mail: kees.samuels46@upcmail.nl			

Op 13 april 2015 gaf de Indonesische post nevenstaand blokje uit met één zegel van 5000 R. ter gelegenheid van een VN Conferentie over beperking van natuurrampen. De tekst op de zegel luidt, vertaald, “200 jaar uitbarsting van de berg Tambora”.

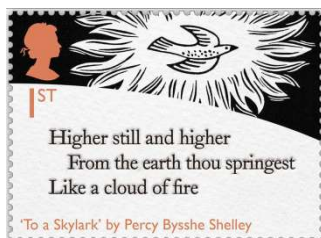
Op 10 april 1815 vond op het eiland Soembawa, een van de zgn. Kleine Soenda-eilanden (nu de provincie Nusa Tenggara) in het huidige Indonesië een van de zwaarste, zo niet de allerzwaarste vulkaanuitbarsting

ter wereld van de afgelopen paar duizend jaar plaats. Aan de noordkant van het eiland “ontplofte” de toen naar schatting 4300 meter hoge vulkaan Tambora. Het bovenste derde deel van de vulkaan werd grotendeels verpulverd, zodat nu nog de “slechts” 2851 meter hoge vulkaan rest die op de zegel van 1000 R. uit 2003 getoond wordt.

Het puin werd tot een hoogte van 43 km de atmosfeer ingeblazen. Volgens voorzichtige schattingen was de explosieve kracht 34 000 megaton TNT, dat is ongeveer 1½ keer “de verzamelde explosieve kracht van alle kernwapens die de grootmachten in de Koude Oorlog op elkaar hadden gericht”.

Er waren – natuurlijk zou ik willen zeggen – geen directe ooggetuigen, iedereen in de directe omgeving van de vulkaan verloor het leven bij deze uitbarsting. Maar de indirecte gevolgen waren wereldwijd desastreus. Het jaar dat op de eruptie volgde kennen we nu als het “jaar zonder zomer”. De enorme hoeveelheden verpulverd puin hoog in de atmosfeer belemmerde de instraling door de zon zo sterk dat in 1816 – toen was het puin wereldwijd in de atmosfeer verspreid – dat ongewoon lage temperaturen voorkwamen: in juni en juli kwam in het noordoosten van de Verenigde Staten bijna elk etmaal nachtvorst voor, in Europa, waar in de Alpen in de zomer sneeuwval vanaf 800 meter optrad (zelfs vandaag, 20 november 2020 ligt de sneeuw niet zo laag!), begon de nachtvorst in augustus – met massale misoogsten als gevolg. Vooral door die misoogsten, ook elders in de wereld, wordt het dodental geschat op misschien wel honderdduizenden!

In die veel te koude zomer reizen de Engelse adellijke, gehuwde dichter Percy Bysshe Shelley (1792-1822) en zijn bijna 19-jarige vriendin Mary Godwin (1797-1851) samen met Mary’s stiefzus Claire door Europa, op weg naar Genève, naar Claire’s “vriendje”, de toen al beroemde dichter Lord George Byron (1788-1824). Die zomer

verblijven ze, met enkele vrienden, in een huis dat Byron aan de zuidkant van het Meer van Genève heeft gehuurd. “Het was een natte, vreselijke zomer”, herinnert Mary zich later nog, “de onophoudelijke regen kluisterde ons vaak dagen achter elkaar aan het huis.” En dus besluit het gezelschap een tijdverdrijf te bedenken: Ze gaan enge verhalen verzinnen

en opschrijven! De meer ervaren Shelley en Byron lukt dat vrij snel, Mary heeft daar meer moeite mee. Tot ze op een nacht niet kan slapen – of had ze een nachtmerrie? Er deden destijds verhalen de ronde van een Italiaan die toerde met lijken van geëxecuteerde misdadigers die hij aan accu's koppelde, waardoor ze gingen bewegen. Mary gebruikte die – ware! – verhalen voor haar verhaal: een 2,40 meter groot monster, gemaakt uit lichaamsdelen van dode mensen dat door de waanzinnige wetenschapper Frankenstein met behulp van elektriciteit tot leven wordt gewekt.

De naam Frankenstein gebruikt ze omdat ze twee jaar eerder met Shelley het gelijknamige kasteel in de buurt van Darmstadt bezocht kan hebben – hoewel dat niet helemaal zeker is!

Eind augustus 1816 vertrekt het gezelschap weer terug naar Engeland. Op 10 december van dat jaar pleegt de echtgenote van de overspelige Percy zelfmoord, nog geen drie weken later hertrouwt hij met Mary, die toen zwanger van hem was. Tegelijkertijd werkt ze verder aan haar verhaal. In de zomer van 1817 komt het klaar en op Nieuwjaarsdag 1818 verschijnt het –

anoniem, stel je immers voor, een vrouw die zoiets schrijft ... Het is een onmiddellijk succes! Drie jaar later verschijnt voor het eerst een uitgave met haar naam erop: Mary Shelley.

Zodra de speelfilm zijn intrede doet staat ook Mary's verhaal in de belangstelling: al in 1910 vindt een eerste verfilming plaats. Maar de versie uit 1931, met Boris Karloff als het monster, zal de meesten van U het bekendst zijn. Bedenk hierbij wel dat er tussen deze film en het boek wel de nodige verschillen zijn! Maar een echte liefhebber van dit genre zal dat weinig uitmaken!

Bronnen:

Philip Dröge – De schaduw van Tambora (2015)

Wikipedia